

**Homilia podczas poświęcenia figurę św. Jana Pawła II
w parafii św. Konstancji w Chicago
16 sierpnia, 2020 r.
Biskup Thomas John Paprocki
Biskup Diecezji Springfield, IL**

Drodzy parafianie, myślę, że nadal mogę się tak do was zwracać jako były proboszcz tej wspólnoty parafialnej. To wielka radość, że mogę być dzisiaj tutaj, aby poświęcić figurę świętego Jana Pawła II w parafii świętej Konstancji. W tym szczególnym roku, w którym obchodziliśmy, 18 (*osiemnastego*) maja setne urodziny Papieża św. Jana Pawła II (*drugiego*).

Ten święty miał i ma nadal wielki wpływ na moje kapłaństwo i posługę biskupią. Został wybrany na papieża 16 (*szesnastego*) października 1978 (*tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego ósmego*) roku, zaledwie 5 (*pięć*) miesięcy po tym, jak zostałem wyświęconym na księdza. Był papieżem przez następne 26 (*dwadzieścia sześć*) i pół roku mojej posługi kapłańskiej i biskupiej.

Był niesamowitym papieżem. Jego nauczanie było bardzo owocne i głębokie. W czasie swego pontyfikatu odbył 146 (*sto czterdzieści sześć*) wizyt duszpasterskich we Włoszech i 104 (*sto cztery*) pielgrzymek w całym świecie oraz odwiedził 317 (*trzysta siedemnaście*) parafii jako Biskup Rzymu. Oprócz licznych homilii i przemówień, które wygłosił za życia podczas

swego pontyfikatu, napisał 14 (*czternaście*) Encyklik, 15 (*piętnaście*) Adhortacji Apostolskich oraz liczne Konstytucje Apostolskie, Listy Apostolskie i Bulle papieskie.

Biograf papieża Jana Pawła II, George Weigel, napisał 864 (*osiemset sześćdziesiąt cztery*) strony w swoim pierwszym tomie pod tytułem „Świadek nadziei” i 517 (*pięćset siedemnaście*) stron w tomie drugim, zatytułowanym „Koniec i początek”. Dlatego nie będę próbował streszczać życia i nauczania świętego Jana Pawła II w tej krótkiej homilii. Raczej podzielę się z wami kilkoma osobistymi wspomnieniami o tym świętym.

Po raz pierwszy widziałem Papieża Jana Pawła II osobiście, kiedy przybył z pielgrzymką do Chicago w 1979 (*tysiąc dziewięćset siedemdziesiątym dziewiątym*) roku. Byłem księdzem dopiero nieco ponad rok, więc widziałem go tylko z daleka. Kilka razy spotkałem się z nim podczas mojego trzy i półrocznego pobytu w Rzymie, gdzie studiowałem prawo kanoniczne w latach 1987-1991 (*tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt siedem do tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiąt jeden*).

Po raz pierwszy 9 (*dziewiątego*) września 1988 (*tysiąc dziewięćset osiemdziesiątego ósmego*) roku wraz z rodzeństwem zabraliśmy naszych rodziców do Włoch i Polski z okazji 40 rocznicy ich ślubu.

Uczestniczyliśmy we Mszy świętej Papieża w jego letniej rezydencji w Castel Gandolfo, a mój tata czytał podczas tej Mszy. Po Mszy świętej przedstawiłem Papieżowi moich rodziców i powiedziałem, że to ich 40 rocznica ślubu.

Spotkałem się również z Papieżem Janem Pawłem II dziesięć lat później, 23 *(dwudziestego trzeciego)* lutego 1998 *(tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego ósmego)* roku, kiedy byłem kanclerzem w Archidiecezji Chicago i towarzyszyłem kardynałowi Francis George w Rzymie, kiedy otrzymał swój kardynalski kapelusz.

To Papież Jan Paweł II mianował mnie biskupem 24 *(dwudziestego czwartego)* stycznia 2003 *(dwutysięcznego trzeciego)* roku. Uczestniczyłem też osobiście we Mszy świętej kanonizacyjnej w Bazylice św. Piotra, kiedy Jan Paweł II został ogłoszony świętym 27 *(dwudziestego siódmego)* kwietnia 2014 *(dwutysięcznego czternastego)* roku. Trudno też nie zauważyć i wspomnieć, że zostałem mianowany biskupem przez samego świętego!

Drodzy! Powszechne powołanie do świętości było głównym tematem pontyfikatu Papieża świętego Jana Pawła II, ponieważ często przypominał nam, że wszyscy jesteśmy powołani do bycia świętymi.

Posiłki były ważną częścią życia Papieża Jana Pawła II. Posiłki to nie tylko był dla niego czas na jedzenie, ale także czas na spotkanie z ludźmi, ponieważ miał gości na prawie każdym śniadaniu, obiedzie i kolacji. Oczywiście najważniejszym posiłkiem dla niego, tak jak powinno być i dla nas, był posiłek eucharystyczny, a ja miałem przywilej kilkakrotnie koncelebrować Eucharystię z nim zarówno w Bazylice świętego Piotra, jak i w jego prywatnej kaplicy na Watykanie.

Przyjmując Komunię świętą, nie tylko pielęgnujemy naszą osobistą więź z Chrystusem i Jego Ojcem, ale dzięki darowi Eucharystii jesteśmy w stanie rozpoznać, że jesteśmy zjednoczeni ze wszystkimi naszymi braćmi i siostrami, którzy uczestniczą w tej komunii, a także i z tymi, którzy już odeszli z pośród nas w nadziei życia wiecznego.

Dziękując dziś za życie Papieża świętego Jana Pawła II, zachęcam każdego z was, abyście dziś spędzili trochę czasu na refleksji nad tym wspaniałym darem, w którym możemy osobiście uczestniczyć i mieć udział w tej obietnicy Jezusa, Który przygotował nam miejsce w domu swojego Ojca, gdzie jest mieszkań wiele.

Niech Bóg udzieli nam tej łaski. Amen.